



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis**

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et  
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In  
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon  
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

**Puente, Luis de la**

**Coloniae, 1611**

Med. 8. De ijs quæ anxietatem & afflictionem ei adferunt, qui morti est  
vicinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

## MEDITATIO VIII.

*DE IIS QUÆ HO-  
mini morti vicino, afflictio-  
nem, & anxietatem adferunt.*



**A**, qua me in hora mortis vehemē-  
ter torquere, & ingentem ma-  
rorem animo meo adferre potuerūt,  
ad tres ordines reduci possunt. A-  
liqua enim sunt iam praterita, nonnulla adhuc  
presentia, alia futura. Qua ut efficacius sentire  
valeam, imaginabor, horam illam terribilem,  
iam mihi esse presentem; meq; in lectulo à me-  
dicis desperatum; atq; omni spe vite destitu-  
tum iacere. Quod quidem persuaderi non est  
difficile, cum fieri possit, mihi hæc dicenti, le-  
genti, aut cogitanti, vnicum tantum vite diem  
superesse; cumq; certum sit, diem quendam mi-  
hi ultimum esse futurum: possem animo statue-  
re, hunc ipsum esse, qui iam adest.

## PUNCTVM I.

I.

**P** R I M O igitur, considerabo, quantum  
mihi cruciatum, & afflictionem allatura  
sit, memoria rerum præteritarum;  
quarum præcipuas percurram.

**P** R I M O horrendum in modum torque-  
bit me præteritorum peccatorum recorda-  
tio: omnium puta carnis libertatū, vltionū

libi.

libidinum, ambitionum, aliarumque cupiditatum inordinatarum, quibus ari toto vitæ meæ decursu; quin, & tepiditatum in diuinis obsequiis, & aliarum negligentiarum, & omissionum, cum reliquis vitiis; quæ necdum satis desseui, & emendaui. Imaginabor itaque ex omnibus peccatis constitui quasi exercitum quendam, a *taurorum, leonum, tygridum*, a *Psal. 21. 13.* aliarumque ferarum me obsidentium, & cor meum dilaniantium: vel exercitum quendam horribilium vermium, conscientiam meam rodentium, & remordentium ita, vt nec o pes, nec delicia, quibus gauisus fui, suffecturæ sint, ad truculentas eorum fauces obturandas: quia post voluptatem culpæ, nihil remanet, nisi acerbitas pœnæ, & post dulce vinum sensualium voluptatum epotum, cogar *b feces amarissimas* exhaurire. Tunc implebitur quod vates regius ait: *c Circumdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Dolores inferni circumdederunt me, praoccupauerunt me laquei mortis.* *b Psal. 74. 9*  
*c Psal. 17. 5*  
*6.*

O dolores amarissimos! O torrentes rapidissimos! O laqueos arctissimos! è quibus, propriis viribus me expedire non valebo, & vix ad vilitatem meam illos conuertere: dolorum namque amaritudo prouocabit me ad diffidentiam; torrentium vehemens furia iram meam perturbabit; laqueorum angustia guttur meum stringent; vt veniam à Domino flagitare nequeam: cacodæmone sic virgente, ne ab illis expediar.

ANIMA mea DEFLE, & confitere diligenter peccata tua in vita, ne in morte turent, crucientque te. d *Ne dixeris: Peccaui, & quid mihi accidit triste?* subito enim transierit gaudium, & succedet violenter tristitia. d *De propitiato peccato noli esse sine metu:* ne, quod in vita negligenter lachrymis expiasti, in morte reu:rescat.

H A E C & huiusmodi alia documenta, quæ Ecclesiasti. c. 5. tradit, eliciam ex hac consideratione; firmo animi proposito, in opus ea quamprimum conferendi.

II. SECVNDO, expendam mecum, tunc non modo afflicturam, & cruciaturam me recordationem peccatorum, verum etiam temporis preciosissimi, & plurimarum occasionum iacturam; quæ ad negotium maximi ponderis, id est salutis meæ tractandum mihi concessæ erant. Tunc desiderabo vel vnicum diem ex multis, quos dormiendo, ludendo, confabulando perdidit: nec mihi dabitur. Tunc maximum ex eo animi dolorem percipiam, quod Sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, orationis, & pietatis exercitia non frequentauerim, diuinis inspirationibus non responderim, conuersionibus verbi diuini non interfuerim; eleemosynas in pauperes non erogauerim, nec amicos mihi fecerim, qui me in æterna tabernacula susciperent: sanctos nullo speciali cultu ac veneratione affecerim, qui in tremendo hoc articulo, intercessorum, & aduocatorum munere pro me fungi possent. Tunc firma propo-

ta,

ta, si vita paulisper prorogaretur, ea perficiendi, quæ, cum facultas adesset, neglexi, erunt fortè mihi inutilia, quemadmodum fuerunt infælici Regi Antiocho, Israeliticæ gentis persecutori immanissimo, de quo, in mortis articulo existenti, licet ingentibus Deum promissis oneraret, sacræ literæ dicunt, quòd, e orabat *scelertus Dominum, à quo non esses misericordiam conse. uturus.* non quòd Deo misericordia; sed quòd, ad eam obtinendam, vera dispositio infelici illi deesset: quia omnia hæc proposita, ex seruilis omnino timore proficiscebantur; erentque instar præli, ad salutem violenter extorquendam: quasi Deum sicut homines circumuenire posset.

1. Mach. 6 8

2. Mach. 9 13

Ex hac consideratione colligam, horam mortis talem esse, quæ omnes dolos ac fraudes releget; eo quòd tunc multo aliter de rebus ipsis iudicetur, quàm modò. reputabo namque, *vanitatem esse* (vti Ecclesiastes inquit.) quod priùs existimabam esse sapientiam; & è contrario, sapientiam esse, quod antè rebar esse stultitiam. Vera igitur sapientia in eo cõsistit, vt, modò statuat facere, quæ tunc fecisse vellem: idque statim opere exequi. Lex namque communis, & ordinariæ est, quòd is, qui sanctam, & innocentem vitam agit, sanctè quoque moritur: qui autem sceleratè viuít, similem quoque exitum fortitur. Speciatim verò firmum faciam propositum, nullum temporis punctũ, nec vllam profectus occasionẽ omit-

Eccl. 2. 10.

10.

g Eccl. 14.  
14.

tendi, memor illius, quod dicit Ecclesiasticus  
g *Non defrauderis à die bono, & particula bona  
diei non te praterat*, sed commodum ex om-  
nibus haurias, ad illius, qui ea concedit, lau-  
dem, & gloriam.

PUNCTVM II.

a Psal. 48.  
12.

SECUNDO, considerabo ingentem affli-  
ctionem animæ meæ, quæ ex derelictio-  
ne omnium rerum præsentium orietur, si  
eas mala conscientia, aut inordinata affectio-  
ne possideo. ideo quæ persuadeo mihi, quòd in  
ea hora inuitus, & omninò nolens, tria potif-  
simum rerum genera relinquere cogar.

I.

b Eccl. 41.1.

PRIMUM, diuitias, dignitates, officia, vo-  
luptates ac possessiones, quas habeo; nec earum  
rerum quicquam mecum ferre poterò; & quò  
hisce bonis locupletior fuero, eò maiori ani-  
mi mæore illa relinquam. Quia b *mors* (vt  
Ecclesiasticus ait) *amar a est homini pacem ha-*  
*benti in substantiis suis*, & longiorem adhuc  
vitam, quò diutiùs illis frui valeat, desideran-  
ti. Hanc verò acerbicatem maiorem in modum  
augebunt peccata, quæ in earum acquisitione,  
aut vsu cõmissa fuerunt: sic diuinâ iustitiâ ordi-  
nante, vt quæ vitiosarum hominis voluptatum  
instrumenta fuerunt in vita; eadem carnifices  
sint, & tortores in morte. Tunc adimplebitur  
quod in S. Iob de peccatore scriptum est. c *Pa-*  
*nis eius in utero illius vertetur in fel aspidum*  
*intrinsecus. Diuitias, quas deuorauit, euomet;*  
*& de ventre illius extrahet eas Deus. Caput a-*  
*spidum suget, & occidet eum lingua viperæ.* Quod

c Tob. 20. 13.  
14.

perinde

perinde est, ac si dixisset: Delitiæ ac voluptates eius conuertentur in fel; opes nauseam, & molestiam illi parient: nec tamen animum adiciet, vt vel de eis disponat, vel eas relinquat, quo ad usq; mors illas vi auferat; eñ verò serpentibus ac viperis inferni torquendum propterea tradat, quòd cum peccato illas acquisierit, & possederit. SECVNDO, eadē hora separabor à parentibus, fratribus, amicis, aliisq; omnibus notis, quos vel naturali, vel alio, siue licito, siue illicito amore dilexi. Cū verò d *nō* *d. D. Greg*  
*deseratur sine dolore, quod ù amore possidetur,* *1. Moral. c. 13*  
 quò maior est amor in rē possessā, eò necesse est maiore esse doloris sensū, quando ea relinquitur; incredibilis ergo tūc me dolor exagrabat, ob hāc à personis, & rebus mihi carissimis separationē, quibus anima mea est conglutinata, cuius doloris atq; anxietatis vi Regis illius, in verba prorumpam. *e. Sicine separat amara mors?* *e. 1. Reg. 15.*  
 Fierinē potest, vt ego illos, quos *32.*  
 ingēti cōplector amore, derelinquam? vt amplius eorū cōspectu, & contubernio nō fru-  
 ar? O mors amara, cur animum meum tanta  
 complex amaritudine; & magno cū mœrore  
 diuellis à me, quod magno cū gaudio possedi?  
 TERTIO, & postremò, eadē horā, animæ  
 meæ deserendū erit corpus, cū quo veterē, &  
 arctissimā habuit amicitia; atq; porrò mūdus,  
 & omnia quæ mūdi sunt, sine spe, vllò vnquā  
 tēpore ad illa redeūdi, eaq; videndi, audiendi,  
 gustandi, aut tangendi. Et si immodico amore  
 corporis, vitæ, reliquarūq; rerum mundi hu-

II.

d. D. Greg  
1. Moral. c. 13

e. 1. Reg. 15.

32.

III.

ius visibilis teneor, necesse est, ut in hac separatione maximus me dolor opprimar. Quod facile conicere possum, ex ingenti molestia, & mærore, quo afficior, quando opum, honoris, aut famæ iacturam facio; aut à meis diuisus, à patria exulare, & in aliena regione peregrinari cogor; aut quando aliquod membrum à corpore mihi præcinditur. Hæc enim omnia simul, & confertim euenient mihi in morte, adiuncta alia conditione multò acerbiori, nimirum quod omnis sublata sit spes, ea in hac vita recuperandi.

POSTEA QVAM ea, quæ in vnaquaque harum trium considerationum posita sunt, diligenter expendero, ingrediar meipsum, & examinabo, num immodico rerum illarum amore detinear: Quod si ita esse deprehendero, enitar, illum vi huius considerationis, & vsu mortificationis radicibus extirpare: hoc enim est in vita, & magno emolumento mori: mortem ipsam anteuertendo, ut cum venerit, non sentiat: quemadmodum faciunt Religiosi, qui terrena omnia, Christi amore deserunt: quem supplici prece obtestabor, ut gratiam, & opem ad hoc ipsum agendum mihi largiatur, dicens: O Deus æternæ, *f in cuius manu sunt anime iustorum, quas sub tali protectione atque tutela, non tangit tormentum mortis, extirpa ab anima mea omnium rerum visibilium inordinatum amorem; ut, cum eas re ipsa relinquam, nullo afficiar dolore. Anima mea, si triplici hac mortis amaritudine non vis tangi, ac molestari,*

f Sap. 3. 1.



lestari, noli ea diligere, quæ mors tibi aufere potest: facile enim & sine dolore deferes: quæ sine amore possederis.

## IV.

PONDERABO quoque in eisdem considerationibus, magnam esse clementiam propter ea, quæ post breuissimum tempus relictuus sum, Deum offendere; & æternam animæ meæ salutem, in discrimen vocare: quocirca proponam firmiter, quicquid in hoc periculum me, cõigere possit (siue homo, siue aliud quoduis temporale bonum sit) illud deuitare, illique mori, antequam propter illud Deo moriar; prorsusque abiicere, & abdicare, antequam me illud à Deo abstrahat. Propterea namque Christus Redemptor noster inquit: *se g venisse in terram, non vt pacem ferret, sed gladium & h separationem*, separando hominem ab omnibus, quæ sempiternam illius salutem præpedire possint. O dulcissime Seruator, trade mihi nunc gladium mortificationis, vt amputem à me, quicquid possit me separare à te; & omnibus creatis rebus salubriter moriar, vt tibi creatori meo in omnia sæcula sæculorum viuam, Amen.

g Mat. 10.

34.

h Luc. 12. 51.

## PUNCTVM III.

TERTIO, expendam mecum, quantam afflictionem, & angustias in hora mortis allaturus mihi sit timor reddendæ rationis, & seueri Dei iudicii, post mortem mox subeundi; necnon ignorantia sententiæ, quæ in meæ saluationis negotio, ferenda est.

HVIUS timoris magnitudo tres maximè

- I. ob causas vehemens erit. Quarum **PRIMA** EST: quia malum, quod timetur, est omnium malorum supremum, malum æternum, & irremediabile, ad cuius ianuas iam iam appropinquo. **SECUNDA**: quia sententia, quæ ferenda est, erit definitiua, & irreuocabilis, & nemine resistente, statim executioni mādabitur.

III. **TERTIA**: Quia causa ex parte mea est vehementer dubia: quando quidem constat mihi de admissa culpa; de vera autē eius pœnitentia nō ita. & conscientia certò accusat, quod summū hunc Iudicē offenderim: nō tamē dicat, quod bonis eundem actionibus placauerim, vt propitiū eū propterea sim habiturus: *a nescit enim homo, an amore vel odio dignus sit: & quamuis b nihil mihi conscius essem, non tamē in hoc iustificat⁹ esse: quia, qui iudicat me, Domin⁹ est: & fieri potest, vt ipse reperiatur, quod ego nō inuenio*

a Eccl. 9.1.

b 1. Cor. 44.

**PROPTER** has omnes causas erit timor hic sœuissimus: si enim qui litem seu controuersiam habent de aliquo negocio, in quo tota illorum substantia, honor, & vita vertitur, die illo, quo sententia pronuncianda est, magno metu premuntur: quāto maioris timoris cruciatus animū meū premet ac vexabit, cū diei proximus ero, quo definitiua saluationis vel condemnationis meæ sententia est proferenda? si tūc viri magna etiā sanctitatis laude celebres, insolito timore concutiuntur, quātus me miserum ac infellicē peccatorē timor, & horror inuadet?

**AVGEBITVR** verò maiorem in modum timor hic, & perplexitas animi, sagacitate, &

vafricie Lacodæmonis, qui tunc *c sciens, quod* c. Apoc. 12. 12  
*modicum tempus habet,* maiori furia ad homi-  
 nem tentandum accedet, omnesque suas vires  
 explicabit, eoque cōferet, vt illum in despera-  
 tionem inducat: scelera eius supra modum  
 amplificans, & diuinæ iustitiæ in sceleratos  
 homines rigorem exaggerans: dicet: iustum  
 esse, vt qui malè vixit, malè moriatur; & qui  
 Dei misericordiã in vita ad salutem vti nolu-  
 it, in manus iustitiæ eiusdē incidat. Sugeretq;  
 illud, d *Si iustus vix saluabitur, impius, & pec-* d. 1. Pet. 4. 18  
*cator vbi parebunt?* Et quoniam mendax est,  
 paterque mendacii, & falsus hominum accu-  
 sator: nisi Deus manus eius vinciat, ac potesta-  
 tem limitet, mille falsas imaginationes, & ac-  
 cufationes, cum spectris, & visionibus horrē-  
 dis, mihi obiiciet, quæ me perterrefaciant,  
 consternent, maioresque quàm mors ipsa, an-  
 gustias mihi adferant.

Hi sunt timores, qui in extremo mortis ar-  
 ticulo animum meum affligent, nisi tempesti-  
 uè præueniens, eorum vehementiam retundã,  
 Quod faciam, si memetipsum ingressus, animo  
 diligenter expendam: si mortis me hora nunc  
 vrgeret, quid horum potissimum tãci mihi ti-  
 moris causa esset: eoque inuento, de remedio  
 efficaci, adhibendo, statuam opportunè. Etsi  
 nollem à morte in præsentis statu tolli, opera  
 mihi danda erit, vt ex eo quamprimum me ex-  
 pediam: neq; n. licitū est, neq; securum, vel vno  
 momēto in eo statu viuere, in quo nolis mori.

FINIAM hanc meditationem, statuendo

mihiante oculos Christum nudum, & crucifixum, iam iam expiraturum, eumque magno animi feruore deprecabor, vt propter mortem suam, bonam mihi mortem largiatur; & si tartareus hostis ad mortem meam, sicut ad suam venerit, ab illius me astu violentiaque defendat; tamque fortem, & imperterritum mihi tunc animum donet, vt magna cum fiducia cum ipso dicere possim, *e Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* O Pater misericordissime, *f anima mea iam est in manibus meis*, & in proximo, vt egrediatur; sed cum periculo in manus hostium suorum irreuocabiliter incidendi: succipe eam in tuas, ne opus earum deperat, quæ pro eo cruci fuerunt affixæ. Offero me ad imitandam paupertatem, & nuditatem tuam in vita vt manus tuæ in hora mortis me suscipiant, & secum ad æternam in cælis requiem ac felicitatem deducant, Amen.

SUNT hic quoque instituenda colloquia ad Beatissimam virginem, Angelum custodæ, & alios sanctos: qui rogandi sunt, vt in illa hora mihi velint adesse, meque à tartarei hostis molitionibus tueri, & ad optatam æternæ beatitudinis requiem perducere: nam in vita tractandum est, quod tunc sit profuturum. *Prode- rit porro non parum ad securam mortem, modus ille preparationis ad eam, qui ponetur in quarta harum meditationum parte, ex Christi seruatoris nostri in morte sua gestis, depremissis: nec non ea, qua in quinta parte, de glorioso Beatiss. Virginis Mariae, ex hac vita transitu, dicentur.*

e Luc. 23.

46.

f Psal. 118.

109.

Medita. 31.

Medita. 34.

MEDI-